

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Елин Пелин, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, I СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА,
в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Борислав Люб. Чернев

при участието на секретаря Любка Ян. Костова
като разгледа докладваното от Борислав Люб. Чернев Гражданско дело №
20221820100858 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба с правно основание чл.49, ал.3 от СК, депозирана от В. Д. П. от с. Огняново, с ЕГН *****, чрез пълномощника по делото адв. Др. Д., против Н. Г. от гр. София, родена на 11.06.1969 година в РУкрайна.

В исковата молба се твърди, че страните са сключили граждански брак на 28.11.2017 година. От брака си няма родени деца, както и по време на брака си не са придобивали недвижимо имущество.

Твърди се, че в началото на брака отношенията между съпрузите стояли добре, но в последствие възникнали непреодолими пречки за съвместен живот, довели до пълна трайна раздяла.

Твърди се, че преди повече от една година и двамата съпрузи напуснали семейно жилище и всеки от тях заживял свой самостоятелен живот.

Твърди се, че брачната връзка е лишена от дължимото съдържание и съществува само на книга.

По същество се иска съдът да прекрати брака между страните по вина на ответницата, алтернативно по вина и на двете страни.

В едномесечния срок указан в разпоредбата на чл.131 от ГПК ответната страна чрез адв. Б. - особен представител, е депозирила отговор на исковата молба. Оспорва твърдението на ищеца за вина единствено на ответника за разстройството на брака. По същество се иска съдът да постанови решение, с което да отхвърли иска или да прекрати брака по вина и на двамата съпрузи.

В показанията си св. Анева твърди, че познава ищеца от 1988г., а ответницата от 2019г. С тях били съседи в с. Огняново. Събирали се с тях от време на време семейно.

около година и половина страните не живеели заедно и през това време свидетелката не виждала Н.. Когато се запознали В. представил Н. за негова съпруга. В началото всичко между В. и Н. било красиво и нормално, но в последствие свидетелката усетила, че отношенията между страните вече не били добри. Това личало от поведението им един към друг. Н. спря да контактува със семейството на свидетелката и ги отбягвала. Н. се държала хладно, страняла и от В.. Знае, че страните няма общи деца от брака. Дочувала е по съседство някои разговори на висок тон между В. и Н., но не е разбрала съдържанието.

От показанията на св. Анев е видно, че познава ищеца от двадесет години, а ответница от 2019 год.. Знае, че страните са били семейство, като в началото всичко било прекрасно, но с времето нещата се променили. В. и Н. спрели да си говорят. От около една година и половина свидетелят не е виждал ответницата. Вероятно имало недоразумения между страните, защото Н. в последствие „изстинала“ към семейството на свидетеля и към общите и познати и това се усещало. Когато се събирали двете семейства, а така и с други познати, Н. започнала да страни от компанията им. Според свидетеля липсва съвместимост между Н. и В. Нито ищеца нито ответницата споделяли за проблемите си в брака.

В показанията си св. Казасян твърди, че познава и двете страни, като техен кум, тъй като ищецът го помолил да им кумува. Ищецът и ответницата се запознали в Днепропетровск /днес гр.Днипро,Украйна/, харесали се и в последствие, като си дошли в България, сключили граждански брак. В началото всичко в отношенията между съпрузите било нормално. Събирали се в една компания, като и двамата съпрузи били контактни и не е имало недоразумения помежду им. След Ковид-а съпрузите отишли да живеят в с. Огняново. В последствие се усетило охлаждане в отношенията между страните. Н. започнала да се оттегля от компанията им, а по-късно, когато свидетелят се срещал с ищеца, Н. вече и не присъствала. В. отговарял на свидетеля, че вече между него и Н. нещата не вървят. Ищецът не обичал да споделя за личния си живот. В последствие съпрузите се разделили и това станало преди около една година и половина. Ищецът си имал свой личен живот. По-късно се оказало, че ответницата имала дъщеря от друг брак. И отношенията между съпрузите започнали да охладняват, когато дъщеря ѝ, заедно с още една жена дошли в България. Общуването между съпрузите било на руски и на български език, като ищецът бил ерудиран човек и имал много добър говорим руски език. В. също имал деца от друг брак, които били пълнолетни и живеели самостоятелно и представлявали фактор, от който да е последвало влошаването на взаимоотношенията между двамата съпрузи.

След преценка на доказателствата съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Страните по делото са сключили граждански брак на 28.11.2017 год., видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на Акт за граждански брак 3458/28.11.2017 год., изд. от Столична община, район „Оборище“, гр. София.

От брака си страните няма родени деца, както и имущество придобито в режим на съпружеска имуществена общност. Няма и семейно жилище, тъй като послужилото им за такова е било напусната от Венцисав и Н. повече от година преди депозиране на исковата молба за развод от ищеца. Съпрузите са във фактическа раздяла повече от една година и от тогава се е установила трайна липса на съжителство и контакти между тях, в каквато насока с показанията на свидетелите Анев, Анева и Казасян.

Предявен е иск с правно основание чл. 49, ал. 3 от СК.

Съпрузите живеят разделени вече повече от година. Между тях липсват каквито да е контакти, взаимност, подкрепа, заинтересованост, грижа един за друг. И двамата съпрузи напуснали семейното жилище и са заживели всеки свой личен живот. Видно от свидетелски показания липсата на съвместимост между съпрузите е довело до възникване между тях

недоразумения, довели първоначално до охлаждане на отношенията между Наталия и В., в следствие ескалирали в раздялата им, която вече с продължителност повече от година половина. Сам ищецът е споделял пред св.Казасян, че вече не вървяли нещата между него и съпругата му. Още с исковата молба ищецът твърди, че лично, както и съпругата му, напуснали семейното жилище около година преди депозиране на молба за развод, като всеки си е заживял свой личен живот, без насрещни контакти и заинтересованост един спрямо друг.

При така изложеното съдът намира, че брачната връзка между страните е лишена от предвиденото от закона съдържание, поради което следва да бъде допуснат развод. Как ищецът, така и ответната страна поддържат с исковата молба, съответно с отговора по чл.1 ГПК наличие на двустранна вина за охлаждане на отношенията между съпрузите и изпразване от съдържание на брачната връзка. Ищецът и ответницата не желаят запазване на брачно правоотношение, в контекста на насрещни изявления за прекратяване на брака по вина другия съпруг. Обстоятелството, че ищецът не обича да споделя за личния си живот, не освобождава от отговорност в отношенията с ответницата за запазване на брачната връзка, колкото сам е споделил на св. Казасян / и заявил с ИМ/, че лично е напуснал семейното жилище и вече „нещата между него и съпругата му не вървят“. От своя страна ответницата също напуснала семейното жилище, като е престанала да разговаря със съпруга си, както и започнала да страни от общите за семейството им компании / вж. показанията на св. Анева, Анев/, като по този начин също й вменена отговорност за дълбокото и непоправимо разстройство на брака, каквото с ИМ се твърди за настъпило. Свидетелите по делото възприели охлаждане в отношенията между съпрузите, което охлаждане представлява двустранен акт / на ищеца и на ответника /. От една страна съпругата е започнала да страни от съпруга си, а последния за себе си е установил, че отношенията му с Н. „вече не вървят“. Между съпрузите е настъпило отчуждение до степен, в която взаимоотношенията им намират в противоречие и с принципите заложили в чл.2, т.3, т.7 от СК, както и в противоречие с чл.14 от СК. В последна връзка не се установява от доказателствата по делото, коя да е страните да е положила каквито и да е конкретни усилия за заздравяване на брачно правоотношение. В този смисъл и с оглед свидетелските показания за съда се налага извод, бракът между страните е изчерпан от дължимото се по смисъла на чл.14 СК съдържан поради несъвместимост между характеристиките на двамата съпрузи, охлаждане в отношенията настъпило в следствие разделно живеене и пълно отчуждаване, което с продължителност повече от една година. Горното е показателно за липса у страните на взаимно уважение, съвместно живеене и наличие на взаимно бягство от дължимата се обща загриженост за семейството / чл.14, чл.15 от СК/, при несъмнено установена в процеса обща воля за това и ищеца и у ответника / вж. св.Казасян, св. Анев /. Ето защо настоящият състав приема, че вина за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака имат и двамата съпрузи.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА БРАКА сключен на 28.11.2017 година с Акт за граждански брак № 3458/28.11.2017 год., изд. от Столична община, район „Оборище“, гр. София, между В. Д. П., с ЕГН *****, от с. Огняново, Община Елин Пелин, обл. Софийска и Н. Г. от гр. София, родена на 11.06.1969 година в РУкрайна, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН**, на основание чл. 49, ал. 3 СК, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака по вина на двамата съпрузи.

Решението подлежи на обжалване пред **СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД** в двуседмичен срок от съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____

